

τὴν ὁποίαν προσφάτως συνεδέθημεν, ἔχουσα προφανῶς ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντας λόγους καὶ ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν κοινωνικὴν σημασίαν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς σημερινῆς μορφῆς τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας ἐν Εὐρώπῃ, τῆς οἰκογενειακῆς τοὔτέστιν μορφῆς· μὲ τὸν μικρὸν κλῆρον (ὡς γνωστὸν ὁ μέσος κλῆρος εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην εἶναι 70 περίπου στρέμματα), μεταξύ τῶν κυρίων σκοπῶν τῆς ἔταξε τὴν ἐξασφάλισιν δικαίου ἐπιπέδου δια-

βιώσεως εἰς τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμόν, τὴν σταθεροποίησιν τῶν ἀγορῶν, τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν χωρῶν—μελῶν εἰς γεωργικὰ προϊόντα καὶ τὴν διαμόρφωσιν λογικῶν τιμῶν πωλήσεως εἰς τὴν κατανάλωσιν, ἤτοι τὴν σταθεροποίησιν τῶν τιμῶν (σμίκρυνσιν τοῦ εὗρους τῶν διακυμάνσεων αὐτῶν) καὶ τῶν ἀγορῶν εἰς γεωργικὰ προϊόντα καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν τομέων.

Β' Συστήματα προστασίας τῆς τιμῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων

Τὰ ἐφαρμοσθέντα συστήματα προστασίας τῆς τιμῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ γενικῶς τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων ὑπῆρξαν τὰ πλέον ὁμόφωρα, δύνανται ὁμως ταῦτα νὰ καταταγοῦν εἰς μίαν ἐκ τῶν κάτωθι τεσσάρων κατηγοριῶν :

1. Συστήματα τιμῶν ἀσφαλείας.
2. Συστήματα προστασίας τῶν τιμῶν ἄνευ προσδιορισμοῦ τιμῶν ἀσφαλείας.
3. Συστήματα ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τοῦ μηχανήσμου τῶν τιμῶν, καὶ
4. Συστήματα ἐνιαίων διαχειρίσεων.

1. Συστήματα τιμῶν ἀσφαλείας.
Τὰ συστήματα ταῦτα ἐφημέστησαν κατ' ἀρχάς μὲ μεγάλον δισταγμὸν ὑπὸ τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ ὑπὸ καθεστῶς ἀμέσου ἀνάγκης βελτιώσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν παραγωγῶν, ὡς εἰς τὰς περιόδους μεγάλης κρίσεως. Αἱ τιμαὶ ἀσφαλείας ἐμφανίζονται τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ 1917 καὶ ἀνεφέροντο εἰς τὰ δημητριακά.

Αἱ τιμαὶ ἀσφαλείας δύνανται νὰ λάβουν τὰς κάτωθι μορφάς : α) Κατώτατον ὄριον τιμῶν. Κατὰ τὸ σύ-

στημα αὐτὸ ἐπιτρέπονται διακυμάνσεις εἰς τὰς τιμάς, ἀλλ' οὐχὶ κάτω τοῦ ὀρισθέντος κατωτάτου ὀρίου τιμῶν. β) Καθορισμὸς περιθωρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὀφείλουν νὰ κινηθοῦν αἱ τιμαὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο αἱ διακυμάνσεις τῶν τιμῶν περιορίζονται μεταξύ τῶν καθορισθέντων, μάζιμου καὶ μίνιμου. γ) Καθορισμὸς σταθερᾶς τιμῆς. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο οὐδεμία διακύμανσις εἰς τὰς τιμάς ἐπιτρέπεται καὶ ὅλοι οἱ παραγωγοὶ εἰσπράττουν τὴν αὐτὴν τιμὴν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μορφῶν τιμῶν ἀσφαλείας ἢ πλέον καθιερωμένη εἶναι ὁ καθορισμὸς κατωτάτου ὀρίου τιμῆς.

Γεννᾶται τώρα τὸ θέμα ποῖα στοιχεῖα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς ἀσφαλείας.

Γενικῶς δύναται νὰ διατυπωθῇ ἡ ἄποψις ὅτι δὲν ὑφίστανται κοινὰ κριτήρια εἰς τὰς διαφόρους χώρας διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν τιμῶν ἀσφαλείας. Ἐν τούτοις μερικαὶ χῶραι ἐπεχείρησαν τὴν δημιουργίαν συστηματικῆς καὶ μονίμου μεθόδου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τιμῶν ἀσφαλείας.

Αἱ πλέον γνωσταὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι αἱ ἐξῆς : α') Μέθοδος ἐξασφαλίσεως